

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 4. An uxor ob hæresim mariti divertere ab eo possit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

coniugiis absterrendos esse, nisi forte ipse sit hæreticus coniugis convertendi ad veram fidem, & cum pacto, ut omnes proles catholicè educentur. Quòd si dubium sit, utrum prædicta mala sequi possint, ad Summum Pontificem, inquit Laym. l. c. vel etiam ad Episcopum in Germania nostra pertinebit rem examinare, & contrahendi matrimonii licentiam dare. Hinc Dixi supra saltem extra Germaniam, & alias Provincias septentrionales.

443 Ad 3. Q. Pacta, quæ in Coniugiis Catholicorum cum A Catholicis ineuntur, ut ex liberis masculi patrem hæreticum, feminae verò matrem Catholicam sequantur, aut vicissim, prorsus impia, & irrita esse, ut cum cit. DD. tenet communis aliorum; & ratio est, quia parentibus incumbit cura omnes suos liberos in vera fide educandi, cui obligationi nullo modo renuntiare possunt; atque adeò huiusmodi pacta non solum esse contra jus Ecclesiasticum, præscribens, ut soboles sequatur conditionem parentis fidelis, ut notat, & probat Sanch. l. c. sed etiam contra jus divinum, quo parentes tenentur liberos in fide, iisque moribus educare, ut remedia spirituali eorum salutem necessaria adipiscantur.

444 Ad 4. Q. R. Affirmative, posse scilicet Catharinam & quidem pro-

pria autoritate divertere à Prensario ad hæresim redeunte, & non respiciente; nam licet Kemnitius hæreticus Ecclesiam carpsit, quòd pluribus ex causis, quàm fornicationis, divortium concedat, cum tamen Christus Matth. 5. & 19. ob solam fornicationis causam affirmet, licitum esse divortium; veritas tamen catholica est in Trident. definita *Sess. 24. de matr. can. 8.* ob aliquas etiam alias causas permissum esse divortium quoad thorum, seu cohabitationem ad tempus certum, vel incertum, scilicet quamdiu durat delictum, seu causa, ob quam conceditur divortium, & inter alias causas numerari etiam adulterium spirituale, quale est hæresis, vel apostasia à fide, in quam labitur alter conjux, tenet concors DD. Cath. sententia, id, quod constat ex *C. fin. de convers. conjug. c. 2. & 3. quando de divort. C. non solum 28. q. 1. & ex D. Paulo ad Titum 3. ubi: Hæreticum hominem post unam, & secundam correptionem devota.* Ratio potissima est periculum perversionis conjugis Catholici, quod regulariter non abest, si quidem hæresis magnum secum affert periculum pervertendi fidem alterius conjugis; naturæ enim inditum est, ut quisque ad suam sectam alios pertrahere tentet, cum id ad animæ salutem necessarium esse existimet, & vel magis conjux conjugem, cui tanta familiaritate, & amore conjunctus est, ut adeò
ex

ex consuetudine, & familiaritate conjugali tale periculum semper merito timendum esse, censeant Sotus 4. d. 39. q. un. a. 4. ad 3. Bart. Ledesm. de matr. dub. 54. concl. 5. Tiraq. l. si connubialin. 29. alique, nec expectandum esse, donec actu immineat. Imò alii cum Hostensi l. 8. r. 21. a. 2. q. 14. Palao, d. 35. D. un. col. 7. §. Porro in gratiam fol. 785. Sanch. l. 10. D. 15. ajunt, non tantum Conjugem Catholicum posse, sed teneri divertere ab hæretico nolente respiscere, eò quòd jus naturæ obliget cavere proprium animæ periculum, quod in eo eventu gravissimum imminet: unde emanavit illud Platonis: *Ambula cum bonis; mores enim à conjuncto formantur.* Accedit, quòd ut notat S. Th. 4. dist. 35. q. un. a. 1. ad 3. hæresis sit contra bonum prolis, sicut fornicatio carnalis; non enim educabitur proles in vera fide & cultu Dei à parente hæretico.

Porro communis DD. cum S. Th. l. c. Palud. Soto. Ledesm. Gabr. Sanch. docet causam hujus divortii ex hæresi petitam, esse duntaxat temporalem, & cessare, si hæreticus respiscat, & absit periculum perversionis conjugis Catholicici, atque adeò recipiendum,

admittendumque tunc esse conjugem hæreticum respiscentem à conjugate Catholico, qui ob dictam causam ab eo diverterat, saltem ante latam ab Ecclesia sententiam, quam posse ab Ecclesia ferri in poenam hæresis, colligitur ex cap. fin. de hæret. in 6. & C. fin. de convers. conjug. & C. De illa de divort.

Unde patet discrimen inter divortium institutum ob fornicationem spiritualem, seu hæresim, aliaque crimina, & inter divortium factum ob fornicationem carnalem, de qua locutus est Christus Matth. 5. citt. hæc enim carnalis sola est causa perpetuæ dimissionis, & divortii absoluti; propter alia verò crimina non est licita separatio, nisi dum ea durant, quibus proin cessantibus restauratur matrimonium, & recipiendus est conjugem emendatus, ut cum aliis explicat Bellarmin. l. 1. de matr. c. 14. §. secundæ causa est. Ubi ait Christum locutum esse de causa divortii petita ex ipsamet conjugii natura, sitque propria, & peculiaris ratio solius matrimonii, quo modo est sola fornicatio carnalis, utpote quæ fidei conjugali, & substantiæ ipsius matrimonii opponitur.

